

her bagved (Klein), at disse Oplysninger, naar man tager det fra, hvad man saa nogenlunde fylde sig selv at vide iforveien, naar man er her, ikke have bidraget synderligt til, at vi ere bleve mere erfarne, end vi vare, og det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgt. (H. Sage), som har heraabst sig paa bemeldte Oplysninger, vil vistnok vise sig selv den Retfærdighed at tilstaae, at han ikke har faaet synderlig Nyt at vide. — For mig stiller altsaa Sagen sig saaledes, at da der er en høi Grad af Sandsynlighed for, at Loven bliver bragt tilbage til Landstinget, vil det ogsaa være det Rigtigste, om man, forinden den kommer herfra, gaar til den yderste Grændse af Indrømmelser i den Retning, som det andet Thing synes at gjøre Krav paa, nemlig at der skal forbeholdes de større Skatteydere en afgjort overlegen Indflydelse paa Valgene, men at vi saa forlange den Indrømmelse, som saa synes at være billig, at denne større Berettigelse for en asmaalt Klasse af Vælgere bliver holdt indenfor sine yderste Grændser, derved at denne Klasse kun kommer til at vælge den mindre Halvdeel af Borgerrepræsentanterne; enten man deler Vælgerklassen i to Halvdele, eller i en Femtedeel og fire Femtedele, kan man i den Henseende komme til den samme Afgjørelse. Man kunde langt lettere give Halvdelen af de høiere Besattede Ret til at vælge den større Deel af Communalbestyrelsen, end man kan indrømme det Samme til Femtedelen, thi man indrømmer Femtedelen betydelig Mere, idet man omfatter saa meget færre Vælgere. Spørgsmaalet selv, om man skal tage Halvdelen eller Femtedelen, har ikke saa Meget at betyde; man lægger meget mere Vægt derpaa, end det er værd. Det har saaledes ikke noget Væsentligt at betyde med Hensyn til den Intelligents, som derved skal komme ind i Bestyrelsen. Dersom man virkelig kunde togere Forstand og Retfærdighed efter Skillingen, vilde Sondringen være meget god, og den kunde maaskee ogsaa være berettiget, dersom man kunde lade de halvhundredede Rigsdalere, de Sytten Rigsdalere selv møde og stemme; men det er Personerne, som repræsenterer disse Dalere, der skulle stemme, og den Person, som betaler 17 Rd. i Skat, er maaskee ikke 17 Rd. værd. Men man er med

alle den Art Ting i den legemlige Verden nødt til at holde paa visse legemlige Begrænsninger, thi man kan ikke finde de andre; man kan ikke finde en Bestemmelse, som siger: i den Commune er der saa og saa mange Pund Forstand, naar enhver Forstand summeres sammen, og saa og saa mange Skippund Retfærdighed — jeg forudsætter, at Retfærdigheden er meget større end Forstanden — og deraf skal enhver Vælger have sin Andeel. Dette kan man ikke komme til, men man kan derimod komme til at sige: der betales saa og saa megen Skat, der ydes saa og saa mange Penge, og derefter kan man inddele Vælgerne; der bliver vel altid nogen Vilkaarlighed tilbage, men Indlingsgrunden maa søges der. Naar den ærede sidste Taler har sagt, at den ikke kan siges at være saa høit beskattet, som betaler 17 Rd., at der af en saadan Besatning kan fremgaa et Aristokrati, og han ved Siden deraf omtalte, at en Besatning af 5 Rd. ikke er særdeles afvigende fra en Besatning paa 17 Rd., idet den sidstnævnte Skat dog ikke er større, end at 5 Rd. Skatten omtrent er $\frac{1}{3}$ deraf, saa skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ikke er i de 17 Rd., ikke i de 5 Rd., at den Indflydelse af Aristokrati skal ligge, hvorom der har været Tale, men deri, at det maaskee kan komme til at staae i dens Magt, der betaler de 17 Rd., at paalægge 5 Rd. Skatteyderen en Skat, der for denne svarer til 1 Rd., medens han paa sig selv ogsaa kun lægger 1 Rd., eller rettere at han kan paalægge 5 Rd. Manden en Skat af 2 Mk., medens han ifkun paalægger sig selv 5 Mk. — Det er der om, det dreier sig, men det er et Princip for enhver Besatning, som kan gjøre høi Besatning mulig, at tage der, hvor der kan undværes; men det er tvivlsomt, om det vil skee, naar man lader dem, som bedst kunne undværes, bestemme, hvor stor en Skat der skal ydes. Dog, Alt dette vil jeg for mit Vedkommende sætte tilside, jeg vil gaae ind paa, at der i disse Forhold i Virkeligheden ikke uddanner sig noget Aristokrati, saaat man, naar det kun dreiede sig om Virkeligheden, vilde kunde gaae ind paa, hvad her foreligger; men det er Meningen, det her dreier sig om, og Meningen vil blive den, at isald den ene Femtedeel har Ret til at vælge det større